

Más Kép Más Kép

A Martonvásári Más Kép Egyesület országgyűlési választási kiadványa 2014

TESSÉK VÁLASZTANI!

KEDVES OLVASÓ!

Több mint három év telt el a Más Kép legutóbbi számának megjelenése óta. Akkoriban ez a fórum adott lehetőséget, hogy városunk közös dolgairól eszmét cseréljünk. Úgy gondolom, közös útkeresésünk eredménnyel járt, amit fontosnak tartottunk, abból nagyon sok megvalósult. Jól döntöttünk, amikor nemzeti elkötelezettségű kormányt választottunk és bízom benne, helyi ügyeink is jó irányba haladnak.

Most újra sorsfordító döntések előtt állunk, áprilisban parlamenti képviselőket – általuk kormányt – választunk, ősszel pedig helyi vezetőinket nevezhetjük meg. Mivel legutóbb polgármesterükként bizalmukkal tiszteltek meg, úgy érzem illik nekem is színt vallani, felelős vezetőként mérlegre tenni az elmúlt négy év történéseit, és Önöket is arra biztatni, ítéljenek a tények alapján. Lássuk hát röviden, mire jutottunk.

2010-ben a város adóssága mintegy 1,5 milliárd forint volt, csecsemőtől a nyugdíjasig fejenként 300 000 Ft. Ennyit kellett volna adóként mindenkinek befizetni a város kasszájába, ha a kormány nem vállalja át az adósság tetemes részét, mintegy 1 milliárdot, a maradékot saját magunk intéztük.

Négy éve Martonvásár történelmi, kulturális hagyományaihoz méltatlanul, még csak kistérségi központ sem lehetett... Ma járási központ, a térség minden tekintetben vezető települése. Természetesen kormányzati, parlamenti döntés kellett hozzá! Nekünk martonvásáriaknak érdemes számon tartani ki kezdeményezte a határozatot és ki szavazott ellene...? Igen, Tessely Zoltán a FIDESZ-

KDNP képviselője volt az egyik előterjesztő és az MSZP képviselői valamennyien ellene szavaztak!! A tények makacs dolgok!

És ha város utcáit járják, remélem, mindenki látja a változást. Épül a főtér, a kulturális központ, óvodamúzeum, járdák, utak. De ennél talán fontosabb, hogy az emberek kezdik újra a magukénak érezni a várost. Közösségek alakulnak, erősödik az érzés, hogy nem vagyunk tehetetlenek, ismét bízhatunk saját erőnkben. Amit Orbán Viktor sokszor éreztet, hogy mi magyarok senkinél nem vagyunk kevesebbek, pontosan annyit érünk amennyi tehetségünk, munkánk, az itt Martonvásáron is igaz! Jó érzés büszkének lenni közös teljesítményünkre!

És végül mindenképpen szót kell ejteni egy olyan emberről, aki közülünk való, itt született, otthonának érzi városunkat. Lényeges, hogy Tessely Zoltán segíti közös ügyeinket – ez természetes elvárás egy parlamenti képviselőtől – ennél fontosabb azonban hogy mindezt őszintén teszi. Nem csak választási kampányban, ünnepnapokon lehet vele kezdet fogni, jelen van közöttünk, Ő a hétköznapokon is Képviselő!

Kedves Választó, Martonvásári Polgár!

Kérem, Ön is tegye mérlegre az elmúlt négy évet, egyéni sorsa, családja boldogulása és városunk jövője múlik a szavazatán!

Én már döntöttem, és döntésemet csak a tények befolyásolják!

Dr. Szabó Tibor

MÁS KÉP

A napokban a városi eseményekről készült fényképek és tudósítások között tallózva a 2010-es önkormányzati választásokat megelőző kampányunk képei akadtak kezembe, talán nem is véletlenül. A képek egyikén az akkor, alig fél éve nagy többséggel megválasztott országgyűlési képviselőnk, Tessely Zoltán ismerkedik helyi terveinkkel, a reá is nehezedő feladatok súlyával.

Vajon gondolta-e akkor, hogy szűkebb szülőföldjén és szerte a hazában mennyi mindent sikerül megoldani a következő években?

Nyolc év kormányzati hazugság és ország rombolás után, rég nem látott gazdasági válság közepette indult el újra az építés. Hittel, reménnyel és akarattal.

Elrepültek az évek és ma összegezhettünk. Martonvásár - az ország legtöbb településével együtt - egyértelműen nyertese az eltelt négy év ország- és nemzetépítő munkájának. Magunk is csak reménykedhettünk abban, hogy a közös munka ennyi gyümölcsöt terem városunk lakói számára. Gondoljanak csak óriási adósságállományunk átvállalására, az elkészült és folyamatban lévő beruházásainkra.

Tizenkét év képviselői munka után elmondhatom mennyire más egy kormányzattal együtt dolgozni lakóhelyünk érdekében, mint ellenszélben tevékenykedni, vagy szinte csak utasításokat végrehajtani. Persze ez utóbbi könnyebb, mint kitartó munkával és jól előkészített tervekkel meggyőzni országgyűlési képviselőt, államtitkárt, minisztert vagy magát a kormányfőt. Így

bukott el rendre, a helyi érdekérvényesítő erő és akarat hiánya miatt is, az előző önkormányzati ciklusban minden kezdeményezés, mely városunk térségi vezető szerepét és fejlődését célozta meg. A szocialista-liberális kormányzat és képviselői nem támogatták Martonvásár törekvéseit. A földrajzi és történelmi adottságokat, a szomszédos települések többségének akaratát semmibe véve akadályozták városunk fejlődését. Talán elég csak a járóbeteg-szakellátás Ercsibe telepítéséről említést tennem. Ugye senki sem gondolja a kedves olvasók közül, hogy a nevezett egészségügyi intézménynek nem Martonvásáron lett volna a helye? Ez a vonat bizony elment!

Ki kell mondanom, hogy politikai akarat (helyi is) aka-

dályozta, hogy az előző ciklusban értékes szántóterületet vásároljunk, de azt is, hogy a műemlék óvoda megvásárlásáról legalább tárgyaljunk.

Orbán Viktor kormánya, az országgyűlés kétharmados többsége kellett ahhoz, hogy Tessely Zoltán aktív közreműködésével végre meghallgatásra és támogatásra találjon a martonvásári emberek, illetve az őket képviselők hangja. Bízom benne, hogy a segítségükkel elért eredményeink a lapunkban közölt képekkel együtt magukért beszélnek. Ugye más a kép?

Rengeteg még a teendő, folytassuk együtt!

A folytatáshoz szavazatainkkal a FIDESZ-KDNP szövetséget és Tessely Zoltánt kell támogatnunk!

Gucsek István

VÁROS, FEJLESZTÉS

Először is köszönetet szeretnék mondani Önöknek, hogy közel 4 évvel ezelőtt szavazatokkal, és a ciklus során pedig biztató szavakkal, e-mailekkel, facebook bejegyzésekkel támogatták a munkánkat. Megtiszteltetés számomra, hogy képviselőként - kabinetvezetőként én gyűjthettem össze a jó ötleteket (melyhez nagyon sok martonvásári hozzájárult), dolgozhattam ki a terveket és irányíthatom a kisváros képét meghatározó fejlesztéseket. Az elmúlt 4 év persze nem volt egyszerű, főként a rengeteg feladat következtében, de akadtak személyes megpróbáltatások is, a feleségem például kétszer veszítette el a munkáját, de kitartással mindig talpra lehet állni. Ezért nem értek egyet azokkal, akik a velük történt rossz dolgok miatt folyamatosan a politikusokat, a politikát hibáztatják, de a környezetükben történő jó dolgok kapcsán sosem jut eszükbe az, aki esetleg jó döntéssel, munkával közbenjárt az érdekükben.

Sokan megkérdezik: mennyiben köszönhető a Fidesz vezette kormánynak, és leginkább Tessely Zoltán, martonvásári országgyűlési képviselőnek a helyben elért sikerhez szükséges források megszerzése? Röviden: teljes egészében. Kicsit hosszabban: a városfejlesztésre elnyert kormányzati pályázatok, kormányzati támogatás, uniós pályázatok esetén Bicske és Martonvásár párhuzamosan

és hasonló nagyságrendben részesült. Ebből is látszik, hogy Tessely Zoltán, aki Bicskén polgármester is, szülővárosának, Martonvásárnak is ugyanolyan erővel segített az elmúlt években. Korábban leírtam, hogy a kisváros fejlesztéséhez pénz, kreativitás és szakértő munka kell. Igen, de először az Önök döntése szükséges hozzá. Higgyük el mindnyájan, hogy a helyben elért sikerek nem folytathatók, ha ezt a támogatást nem kapjuk meg a jövőben. Ehhez április 6-án két X kell: Tessely Zoltán és Fidesz-KDNP! Hajrá Martonvásár!

Horváth Bálint

VÁLASZTÁS (VÁLASZÚT?) ELŐTT

Április 6-án országgyűlési választások lesznek. El kell döntenünk, melyik úton halad tovább Magyarország. Azon az úton-e, amelyen Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével jártunk, vagy azon az úton, amelyre a liberális baloldal hívja a magyar állampolgárokat. Az elmúlt négy évben Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével Magyarország jól teljesített. Ezt elismerték az IMF-ben és az Európai Unióban ülő bürokraták is. Gazdaságilag fejlődöttünk, iparunk, mezőgazdaságunk jól teljesített, csökkent a munkanélküliség is. Sikeres volt a kormánynak az a törekvése, amellyel munkanélküli segély helyett, munkát ajánlott az

embereknek. Segítette az embereket a rezsicsökkentés révén, és igyekezett könnyíteni a devizahitelek sorsán is.

Orbán Viktor nagyformátumú, Európa-szerte ismert politikus. 25 éve van a politika élvonalában. Mélyen elkötelezett a nemzeti érdek mellett, keresztény-keresztény erkölcsi értékrendet valló, nagy munkabírású, kiválóan vitázó ember. Szereti és támogatja a sportot, maga is sportol, és nem utolsó sorban az innen nem messze fekvő Felcsútról származik.

Ezzel szemben a liberális baloldal kormányzása idején csödbe vitték, eladósították az országot. A baloldal bukott politikusai Gyurcsány, Bajnai és Mesterházy újra összeálltak. A baloldalt jellemzi a korrupció, a bűnözés, a viszálykodás, a pozícióharc. Az ember nem győzi kapkodni a fejét, hogy az utóbbi időben milyen bűncselekményeket követtek el baloldali politikusok. Gyurcsány már többször a padlóra került, de mindig talpra állt. Hihetetlenül nagyravágyó ember, szerintem idegbeteg. A sunyi Bajnai úgy tesz, mint ha ő volna a világ legártatlanabb embere, Mesterházy pedig az utóbbi időben nem győz magyarázkodni, Orbán Viktorhoz hasonlítja magát, de hogyan kerül a törpe az óriás elé?

Kedves Barátom! A Te szavazatodra is szükség van! Szavazz a Fidesz-KDNP-re, hogy az elkövetkezendő négy évben is tovább mehessünk ezen az úton.

Támogasd képviselő-jelöltünket, az ugyancsak a Fidesz-KDNP színeiben induló Tessely Zoltánt. Az elmúlt 4 évben is ő képviselte ezt a választókerületet a Parlamentben. Martonvásár rengeteget köszönhet Tessely Zoltánnak! Az ő hathatós támogatása nélkül elképzelhetetlenek lettek volna azok a jelentős beruházások, amelyeknek az elmúlt években tanúi lehettünk.

Zoltán ifjúkorát Martonvásáron töltötte, martonvásárinak vallja magát. Kitűnő néptáncos, néptánc oktató volt. Tanítványom volt és büszke vagyok rá, hogy ilyen nagy ívű pályát futott be és a magyar országgyűlés tagja! Jó barátok vagyunk.

Tóth Iván

ADJUNK ESÉLYT A FOLYTATÁSRA

A magyar emberek érdekeit szolgáló, az elmúlt 4 év alatt született rendeletek, törvények sorát hosszan lehetne sorolni, most kiemelném a magyarországi önkormányzatok életét megváltoztató új önkormányzati törvényt, melyet 2011. december 19-én megszavazott a Parlament.

A régi szabályozás elérkezett teljesítőképességének határához, működőképessége napi gondokkal küzdött, ezért volt szükséges hozzájárulni.

Az új önkormányzati rendszerről szóló törvény súlyponti elemei:

1. A törvény újraszabályozza az állami és az önkormányzati feladatrendszert. 2. Az állam több feladatot vállal. 3. Létrejött az új feladat finanszírozási rendszer, amelynek egyértelmű célja, hogy Magyarország minden településén biztosítsák az önkormányzati szolgáltatások működőképességét.

Az új törvénynek köszönhetően sikerült az előző bal-liberális kormányok nyolc éve alatt felgyülemlett problémák és gondok hátrahagyása, de egyúttal a magyar önkormányzati rendszer értékeinek megtartása is.

A közszolgáltatások színvonalát az önkormányzatok területén is tudták növelni. A minőség, a gyorsaság és az ügyfél-centrikusság kell, hogy jellemezze a szolgáltatásokat. A kormány célja a volt alrendszerek átalakításával az, hogy azok hasznosabban és eredményesebben működjenek, és hogy a párhuzamosságokat és a feleslegességeket kivezelve költséghatékonyabban működjenek, ne generáljanak adósságot, és ezáltal a magyar gazdaság és a magyar társadalom érdekét szolgálják.

Mind a Fejér Megyei Önkormányzat, mind pedig városunk is hatalmas segítséget kapott a Fidesz-KDNP kormánytól. A megyei önkormányzat válláról lekerült az

egészségügy és az oktatás súlyos adósságokkal terhelt feladata, helyette a fő teendő a területfejlesztés lett. Martonvásár is – mint annak már látható eredményei vannak – jelentős segítséget kapott a kormánytól. Martonvásáron 2014. március 6-án ünnepélyesen megnyílt a Kormányablak a Martonvásári Járási Hivatal épületében. Ezentúl az okmányirodai ügyekkel együtt összességében mintegy 250 ügyet lehet intézni. Martonvásár és a járás polgárai az ott dolgozók segítségével tájékoztatást kaphatnak, és intézhetik ügyes-bajos dolgaikat anélkül, hogy a megyeszékhelyre kellene utazniuk a különféle hivatalokba.

Az Orbán Viktor által vezetett kormánynak hazánk sokat köszönhet azért, amit az ország és a magyar nép érdekében tett. Ezért adjunk újra bizalmat a FIDESZ Magyar Polgári Szövetségnek, és Orbán Viktornak, hogy folytathassák, és befejezhessék azt a nagy munkát, amit négy éve kezdtek. Már csak azért is, mert a baloldalon semmi sem változott, ne hagyjuk, hogy folytassák, amit négy éve abbahagytak.

Farkas Erzsébet

„S munkából épül a jövő is...

...jövendőnk épülete pedig még csak éppen az alapzatot bírja. De az alapzat megvan: kemény kőszikla az. Rajtunk múlik, igazán mirajtunk, hogy mit emelünk reája. Várat, vagy mulatót. Boltíves falakat-e, melyeknek védelmező biztonságában család és nemzet talál menedéket súlyos időkben, földrengések napján. Vagy cifra mulatót, hol léha cédaság tanyázik, s csak addig áll, míg megrepeg a föld. Rajtunk múlik ez.”

„Régi hibákba vissza ne essetek. Szorítsátok egymás kezét...

...a történelem kereke gyakorta fordul, és néha jót fordul és néha rosszat. Az marad meg rajta csupán ki igazsággal jár s keményen markol.

Ha pedig elfelejti a ti fületek a nemzet törvényeit, miket...

...vérrel és kinnal tanult, s ott kezdték el újra, hol annak idején abbamaradt: bizony mondom, pusztulás léssen akkor és döghalál.”

Wass Albert: Jönnek

KRITIZÁLNI LEHET, DE AZ EREDMÉNYEKET EL KELL ISMERNI!

Biztosan lehet kritikát megfogalmazni az elmúlt négy év egyes döntéseivel, sietős jogalkotási folyamataival kapcsolatban. Ezt én is többször megtettem és megteszem a munkám során tapasztaltak okán. A közélet szereplőinek kicsit dolga is, hogy kritizáljanak, beleéljék magukat az ellenzéki szerepbe. Mindezek ellenére le kell szögeznünk, hogy Magyarország, melyet négy évvel ezelőtt Görögországgal, Ciprussal emlegettek egy lapon, ma sokkal stabilabban működik. A korábbi támadások, melyek persze mindig a multinacionális cégekre, bankokra kivetett különadók bejelentését követően történtek, és az Alaptörvényt, a Médiatörvényt, stb. kritizálták, mára elültek, bebizonyosodott, hogy valós tartalommal nem bírtak. Én látom az embereken, hogy mennyit segített nekik a rezsisökkentés- melynek először sokan nem értették a lényegét-, vagy éppen olyanok dolgoznak, akiknek már több éve nem volt munkája. A közmunka igen is hasznos tevékenység, ne nézzük le ezeket az embereket! Nehéz időkben mindig a közösségi munka vitte előre az országot, a településeket.

Évekkel ezelőtt szinte minden politikai erő egyetértett abban, hogy a bankok kizsákmányolják az embereket, ezzel szemben a mostani „baloldal” meg akarja szüntetni a bankadót. Egyetértés volt abban is, hogy a stratégiai közműveknek közösségi tulajdonban kell lenni, de a mostani „baloldal” kritizálja a cégek állami visszavásárlását és a rezsisökkentést is! A többség támogatta a segély helyett munka elvet, most mégis a „baloldal” egyfolytában kritizálja a közmunkát. Az ország teljesítménye nem mindig mérhető le GDP arányos növekedésben és gazdasági mutatókban – a közgazdaságtan így is bizonyított azzal, hogy a válságot nem tudta előre jelezni -, sokkal inkább a környezetünk változásában. A mi környezetünk, melynek fejlődésére igen is büszkék lehetünk, Martonvásár.

Férjemmel, Ottóval mindig a közösség szolgálatában tevékenykedtünk. Ma úgy látom, az egymás iránti nyitottság, a közösségért végzett munka megbecsültsége na-

gyon alacsony. Jó volna, ha ki-ki lehetőségeihez mérten - részvétellel, munkával, anyagiakkal - őszintén tenne kisvárosunk közösségéért. Most annak örülnék igazán, ha valódi összefogással a helyiek támogatni tudnák a valóban Martonvásárért dolgozó, alkalmas jelölteket – tavasszal Tessely Zoltánt, városunk szülöttjét, ősszel pedig a Szabó Tibor vezette polgári csapatot. Szerintem ezen múlik Martonvásár, így gyermekeink, unokáink jövője.

Horváthné dr. Porvay Judit

Kedves Barátunk!

2010 tavaszára Magyarország a gazdasági összeomlás szélére került, Görögországgal említették minket egy lapon. Közös erőfeszítéseinknek köszönhetően a gazdaság azóta ismét emelkedő pályára állt. Tudatosan más megoldásokat választottunk, mint a válság előidézéséért is felelős külföldi bürokraták. A döntéseink minket igazoltak.

Határidő előtt visszafizettük a Gyurcsány-kormány által felvett hatalmas mértékű IMF-hitelt. Megállítottuk az államadósság növekedését, tartósan 3% alatt tartjuk az államháztartási hiányt, és növekszik a gazdaság.

Magyarország jobban teljesít, és ez már a hétköznapiakban is érezhető. 40 éve nem volt ilyen alacsony az infláció. Több mint 4 millióan dolgoznak, és folyamatosan nő az átlagbér. A gazdaság jobb teljesítménye teszi lehetővé az olyan kulcsfontosságú intézkedéseket, mint a rezsicsökkentés.

Sok még a teendőnk, de a magyar gazdaság végre felfelé ívelő pályára állt. Ez minden magyar ember sikere. Magyarországnak van jövője.

Üdvözlettel: Varga Mihály

VÉGRE!

Barátaink miatt választottuk Martonvásárt 7 évvel ezelőtt. Ahogy ők sem, mi sem tudtunk sokat a településről. Optimistán vágtunk bele az építkezésbe, azonban sorra jöttek a leginkább negatív meglepetések.

Nincsen csatorna? Az óvodában kevés a férőhely? Még egy "művház" sincs? A beígért játszótér sem készült el a lakóparkban? Már akkor is próbáltam a játszótérünkért lobbizni, de sorra falba ütköztem.

Amikor kicsit több információhoz jutottam a város anyagi helyzetével kapcsolatban, rá kellett jönnöm, hogy az Önkormányzatra nem számíthatunk. Hiába volt meg az előző vezetésben is a jószándék, pénz nélkül nem segíthettek.

Közel négy évvel ezelőtt "másképp" alakultak a választások és ez a változás vitathatalanul más képet eredményezett.

Kisebik lányom óvodába íratása miatt már nem kell aggódnom, hiszen elkészült az óvoda bővítése. Őszre elkészül a rendezvényudvar és a város főtere is végre városias képet mutat majd. Lett járdánk, lesz zebránk, így már biztonságosabban juthatunk el a központba. A fejleszté-

sek folyamatosak. Több évig tartott és lakossági összefogás is kellett hozzá, de az önkormányzati támogatásnak is hála végre van játszótérünk!

Sajnos még mindig nincsen csatorna, de tudomásom szerint már nem kell sokáig várni. Remélhetőleg - ha drasztikus változás nem történik az ország és városunk vezetésében, akkor - ez a fejlesztés is rövid időn belül megvalósul.

Egy biztos: Martonvásár városának jót tett az elmúlt négy éves időszak.

Balikó Adrienn

AZ ORVOS SZEMÉVEL

50 év aktív egészségügyi szolgálattal a hátam mögött bátran elmondhatom, hogy ilyen fejlődést, mint ami az elmúlt négy évben végbement, még soha nem tapasztalhattunk. Nem volt olyan hét hogy ne adtak volna át új kórházi osztályokat, klinikai tömböket.

A megyei kórház Székesfehérváron országos szinten is az élmezőnyben van, új kardiológiai, sebészeti és diagnosztikai részleggel bővült. Megépült és nagyon jól működik a járásunkban az ercsi rendelőintézet, az ott dolgozó orvosok és nővérek igen jól képzettek, barátságosak, türelmesek. Velencén is igen korszerű rendelőintézet épült, ahol minden igényt kielégítő ellátást kaphatnak a betegek. A közeli Érden egynapos sebészeti-, szemészeti, fül-orr-

gégészeti részleg nyílt meg, ami Martonvásárról könnyen elérhető. A Szent László utcában korszerű szociális gondozó és ellátó hálózat épült ki, innen látják el a környező községek rászorultjait. Az intézet vezetése példaértékű.

Martonvásáron évtizedek óta nivós fogászati ellátás van. Gyermekorvosunk igazi főnyeremény a város számára, szerintem az országban sincs párja. Martonvásárral mindig is híres volt tisztaságáról, emellett védőnői is avatott szolgálói voltak a járás közösségének. A mai dolgozók méltó folytatói e szép hagyománynak. Gyógyszertárunkba is érdemes betéerni, hiszen szinte vendégként fogadnak bennünket, az udvarias kiszolgálás mellett hasznos tanácsokat is adnak a betegeknek.

A négy éve kétharmaddal megnyert váldasztás után megalakult kormány egyik legfontosabb kötelezettség vállalása volt, hogy mindent az emberekért tesz. Az elmúlt évek fejlesztései mögött is ez az elv tapintható ki. A kormány tagjai es különösen az egész-

ségügy prominensei, becsülettel hely álltak. Jó őket látni és hallani.

Bízunk a folytatásban és a győzelemben és jó szívvel mondom: hajrá Martonvásár! Hajrá Fidesz-KDNP!

Dr. Simon Endre

A TÖRTÉNELEMTANÁR GONDOLATAI

Szeretnék egy eseményről röviden megemlékezni. Március 19-én volt 70 éve, hogy a német csapatok megszállták Magyarországot. A megszállás indoka volt, hogy Hitler tudomására jutott, miszerint Horthyék titkos béketárgyalásokat folytatnak az Angolszász hatalmakkal. Horthy és környezete számára világhosszú vált 1944 kora tavaszán, hogy Németország ezt a háborút már elveszítette, ki akartak szállni a süllyedő hajóból. Hitler 1944. március 18-án magához rendelte Horthyt Németországba, és közölte vele, hogy a német csapatok megszállják Magyarországot. Viharos tárgyalás volt kettőjük között, hangos szóváltásokkal, és Horthy többször kirohant a teremből. Kísérete beszélte rá arra, hogy nem tehet mást, vissza kell mennie.

Mint középiskolás diák tanúja voltam a megszállásnak. Reggel bementünk az iskolába, de közölték, hogy a tanítás elmarad. Néhány osztálytársammal kimentünk a budai Duna-partra és néztük, amint a budai alsó rakparton végelethetetlen sorokban vonultak a német motorizált alakulatok, a páncélozott csapatszállító járművek és az oldalkocsis motorkerékpárok. Egyes német katonák kihajolva fényképezték a Duna túlsó oldalán lévő Parlament épületét. Magyarország ezzel elveszítette függetlenségét, amelyet csak a rendszerváltáskor 1989-90-ben

nyert vissza. A német megszállás 1 évig, a szovjet megszállás 45 évig tartott! Engem az háborít fel, hogy erről a szomorú, tragikus eseményről, csak a zsidó szervezetek, a Holokauszt-túlélők emlékeztek meg, pedig több tízezer magyar- keresztény áldozata is volt ennek a tragikus időszaknak. A zsidó szervezetek megemlékezése során szó esett arról, hogy az antiszemitizmus Magyarországon már jóval korábban az 1920-as években jelentkezett. Ez bizonyos mértékben igaz, ha tekintetbe vesszük az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság 133 napját, amely történelmünk egyik legsötétebb időszaka volt.

Annak az időszaknak keresztény, magyar áldozatai voltak a keleti fronton harcoló magyar katonák (Doni-katasztrófa), az 1944-es angol-amerikai bombázások civil áldozatai, az 1944-45-ös budapesti harcokban meghalt katonák és civilek, valamint az 1945-ben a szovjet kényszermunkatáborokba (GULÁG) elhurcolt több mint százezer magyar, akik közül csak igen kevesen tértek haza. Ő értük is szól a harang március 19-én.

Nem értem a zsidó szervezetek tiltakozását a kormány által tervezett március 19-i emlékmű felállítására miatt. A kormány minden áldozatra kíván emlékezni, zsidóra és keresztényre egyaránt. És ez így van rendjén.

Tóth Iván

MONDD, TE KIT VÁLASZTANÁL...?

Szörényi-Bródy nagyszerű rockoperájából (melyet Alföldi Róbert minden igyekezete sem tud „lebutítani”) való a kérdés. Akkor és ott István és Koppány között lehetett/kellett választani. Akkor és ott ez bizony nagyon nehéz kérdés volt.

Ma – bizonyos szempontból – egyszerűbb a helyzet. Mert választanunk KELL!

Tisztességes ember számára tán egyszerű a választás. Tisztességes ember ugyanis csak tisztességes pártra szavaz. A kérdés immáron csak az, hogy melyik párt tekinthető tisztességesnek?

1990 óta hetedik alkalommal tehetjük fel magunknak ezt a kérdést. Néha úgy tűnik, hogy 24 év sem volt elég a magyar állampolgárok egy elég tekintélyes részének arra, hogy felismerje saját jól felfogott érdekeit. 1990-ben még tudta, hogy a korábbi út nem járható. 1994-ben – csaka-zért is a járhatatlan utat választotta. 1998-ban rájött, hogy tévedett. Aztán 2002-ben megint bedőlt a szirénhangú bolsevikeknek és visszahozott egy minősíthetetlenül

gyenge és tehetségtelen csapatot az ország élére. Már ezt is nehezen lehetett magyarázni, de hogy 2006-ban ezt még meg is fejelte egy még gyalázatosabb csapattal, arra már a társadalom-lélektan sem igen talál más magyarázatot, mint hogy a népességnek a bal-lib média (ATV, Klubrádió, RTL, internetes „újságok”) által „plázaproletárrá” silányított rétege „megette” a klasszikus (mert már így tudott tömegeket maga mögé állítani Marx-Engels-Lenin is), irigységtől vezérelt logikát. Miért csak nekik van? S nekünk miért nincs?

Az un. rendszerváltás óta eltelt 24 évünkben négyet elvitt a minden kétséget kizáróan keserves és hősiességet igénylő év, majd az a 12(!) év, melyben Marx-Engels-Lenin tanítványai gyűjtögettek a maguk hasznára.. Az a 2002-2010 közötti időszak különösen kegyetlen volt.

Előkerültek ugyanis azok a nagyon szerény képességű, de annál nagyobb bolsevik (vagy ahogy ők nevezik) baloldali múlttal rendelkező KISz, MSzMP aparátcsikok, akik felismerték a nagy „kaszálas” (spontán privatizáció-

nak nevezték) lehetőségét. 2010-ben a magyar társadalomnak azután kíméletlenül eleget kellett belőük.

Csak hogy szinte előről kellett kezdeni mindent. Egy gazdaságilag erősen lepusztult országot, egy morálisan súlyosan sérült nemzetet kellett „újraéleszteni”. Ráadásul mindezt úgy, hogy ránk (is) lecsapott a világméretű gazdasági válság. A talpraállást nehezítette az a kölcsönfelvételi teher, melyet az előző ciklus „szakértői” eleve „áttoltak” az utánuk következő kormányra.

A FIDESZ-KDNP kormány, szívós, kitartó munkával szinte emberfeletti teljesítményt produkálva sikeresen vezette át a viharos időszakon az országot úgy, hogy közben soha nem tévesztette szem elől a határainkon túl élő nemzettársainkat.

Kemény, embert próbáló küzdelem volt, mert az Európai Uniót megszállva tartó minősíthetetlenül gonosz „bolsevik klónok” (élükön olyan eszement alakokkal, mint bizonyos Kohn-Bendit, meg egy Schultz nevű nagyhangú, tehetségtelen szoci, hogy a többiekről most ne is szóljunk) minden eszközt megragadtak, hogy Magyarországot, a kétharmados többséggel megválasztott kormányt és mindenekelőtt annak miniszterelnökét rendszeresen sértegezzék, megbélyegezzék, mindenféle aljas rágalmakkal megtámadják. Az már szinte egyfajta „hungarikum”, hogy ezekhez az aljas akciókhoz lelkesen asszisztáltak a magyar adófizetők pénzén az EU-ban üldögélő, az MSZP által delegált szocialista képviselők.

Most, a küzdelem negyedik évében kezd kissé enyhülni a nyomás. Most már Brüsszelből is láthatók azok az – általuk ugyan egyelőre jobbra csak gazdaságinak minősített – sikerek, melyek alapján néha-néha már elismerő hangot is meg mernek ütni.

Mindeközben persze itthon – mert ugye választás lesz – dübörög a bolsevikok levitézlett seregének harci gépezete.

Nagyon nem irigylem azokat a magukat sziklaszilárdan baloldalinak tartó honfitársainkat, akiknek most válsztaniuk kell. (Azt a polémiát, hogy mit is jelent a baloldaliság – V.I.Lenin szerint „a kommunizmus gyermekbetegsége” – most tegyük félre.)

Tényleg, kit is választhat ma egy „baloldali”? A technika tanári végzettségű KISZ aparáticsikot, aki milliárdos vagyonát – finoman szólva is – nem igazán tisztességes úton szerezte? (Tessék már mutatni egy igazi tanárt, aki rajta kívül erre képes volt!)

Vagy a „kiváló” szakértőt, akinek tevékenysége több tucat libatenyésztőt fosztott meg megélhetési forrásától,

kergetett reménytelen helyzetbe, esetenként az öngyilkosságba? (A károsultak csak az elmúlt évben, a jelenlegi kormánynak köszönhetően juthattak némi kárpótláshoz.)

Vagy a „politika szöke hercegét”, aki egy tál lencséért mindent eladna, csak éppen a közreműködésével felvett hitelek visszafizetéséről nem akar hallani sem?

Vagy a nagybajuszú „csomagküldőt”? Bokros elvtárs szakértelme e tekintetben már bizonyítást nyert. Túlélési képessége meg nem ismer határokat.

Vagy a „szintelen, szagtalán, átlátszó, légnemű” (mint a szénmonoxid) „bikicsunáj” elvtársat?

És ez a „kínálat” csak az „első vonal”? Mögöttük egy sor kiváló, mindig-mindenkor a saját érdekeit szem előtt tartó „megélhetési politikus”, Szanyitól Simon Gáborig (óh, borzalom, őt most kivonták a forgalomból – de „van másik” – mondta a híres Ötvös bohóc), hogy a nagy ámító Józsáról, Kórozsáról, Burányról, Vadairól meg a többiek-ről már szót se ejtsünk.

Be kellene már látni igen tisztelt „balratartó” polgártársainknak, hogy az igazi baloldalnak is jót tenne egy valódi megtisztulási folyamat. 2010 után erre jó esélyük lett volna, de ez addig nem valósulhat meg, amíg a technikatánár diktálja a tempót.

De ha már balra akar valaki szavazni, akkor azért a fent említett társaságnál tisztességesebb, kevésbé erodált több párt közül is válogathat.

A politikai váltógazdaság egyáltalán nem ördögtől való. De feltételez olyan tisztességes szereplőket, akik – minimumként – a NEMZET alapkérdéseiben legalább is közelálló nézeteket vallanak.

Ennek ma nincsenek meg a feltételei. Gondolkodó ember számára ma nem látszik más alternatíva, mint az, hogy legalább még négy évre bizalmat szavazzon azoknak, akik – immáron az EU által is elismerten – bizonyítottak. Nem azért, mert minden tökéletes volt az elmúlt négy évben, de az irány még a kőkemény ellenzők számára is elfogadható – ha képesek népből, nemzetben, hazában, családban gondolkodni.

Választani KELL! Már csak azért is, mert aki kibújik ez alól az állampolgári kötelesség alól, annak nem lehet hitele a mindenkori kormányok tevékenységének megítélésében.

Mondd, Te kit választanál? Ma a válasz egyértelmű: FIDESZ-KDNP, mint pártszövetség és képviselőként természetesen Tessely Zoltán, a mi fiunk. Hajrá Magyarországnak!

Kizmus Lajos

Még sajtott a szegyeteljes népszavazás szúrta seb a jóérzésű emberek szívében, amikor 2012-ben erdélyi testvértelepülésünk templomának felújítását ünnepeltük. A martonvásári delegációt a szép emlékü táncos időkre emlékezve, elkísérte Tessely Zoltán is. Nem érkezett üres kézzel, Orbán Viktor miniszterelnök mezőkölpényiekhez írt díszlevelét, ünnepi köszöntőjét hozta magával és olvasta fel a könnyes szemű hallgatóságnak. Meghatódva tapasztaltuk a sorokba zárt, jelképes kézfogások erejét. A hideg márciusi napon egy szíveket melengető levél és egy név elég volt a megbocsátáshoz.